

Sinklars vise

1. Hr. Sinklar drog over salten hav,
mod Norge hans kurs monne stande;
blandt Gudbrands klipper han fandt sin grav,
der vanked så blodig en pande.
Vel op før dag, de kommer vel over den hede.

2. Hr. Sinklar drog over bølgen blå
for svenske penge at stride:
Hjælpe dig Gud, du visselig må
i græsset for normanden bide.

3. Månen skinner om natten bleg,
de vove så sagtelig trille;
en havfrue op af vandet steg,
hun spæede hr. Sinklar ilde:

4. "Vend om, vend om, du skotske mand!
det gælder dit liv så fage;
kommer du til Norge, jeg siger for sandt,
ret aldrig du kommer tilbage!"

5. "Led er din sang, du giftige trold,
altidens du spår om ulykker;
fanger jeg dig engang i min vold,
jeg lader dig hugge i stykker."

6. Han sejled i dage, han sejled i tre
med alt sit hyrede følge,
den fjerde morgen han Norge mon se,
jeg vil det ikke fordølge.

7. Ved Romsdals kyster han styred i land,
erklærede sig for en fjende;
ham fulgte efter fjorten hundrede mand,
som alle havde ondt i sinde.

8. De skændte og brændte, hvor de drog frem,
al folkeret monne de krænke;
oldingens afmagt rørte ej dem,
de spotted den grædende enke.

9. Barnet blev dræbt i moderens skød,
så mildelig end det smiled;
rygtet om denne jammer og nød
til kernen af landet iled.

10. Bavnen lyste og budstikken løb
fra grande til nærmeste grande;
dalens sønner i skjul ej krøb,
det måtte hr. Sinklar sande.

11. "Soldaten er ude på kongens tog,
vi selv må landet forsvare;
forbandet være det niddingsdrog,
som nu sit blod vil spare."

12. De bønder af Våge, Lesje og Lom
med skarpe økser på nakke
i Bredebøjpgd tilsammen kom,
med skotten ville de snakke.

13. Tæt under lide der løber en sti,
som man monne Kringen kalde;
Lågen skynder sig der forbi;
i den skal Fjenderne falde.

14. Buen hænger ej mer på væg,
hist sigter gråhærdede skytte;
Nøkkens opløfter sit våde skæg
og venter med længsel sit bytte.

15. Det første skud hr. Sinklar gjaldt,
han brøled og opgav sin ånde;
hver skotte råbte, da høvdingen faldt:
"Gud fri os af denne vånde!"

16. "Frem bønder, frem, I norske mænd,
slå ned, slå ned for fode!"
Da ønsked sig skotten hjem igen,
han var ej ret lystig til mode.

17. Med døde kroppe blev Kringen strø'd
de ravne fik nok at æde, -
det ungdomsblod, som her udflød,
de skotske piger begræde.

18. Ej nogen levende sjæl kom hjem,
som kunne sine landsmænd fortælle,
hvor farligt det er at besøge dem,
der bor iblandt Norges fjelde.

19. End knejser en støtte på samme sted,
som Norges uvenner mon true.
Ve hver en nordmand, som ej bliver hed,
så tit hans øjne den skue.

*Trad. norsk/dansk vise om slaget ved Kringen i
1612.*

Hr. Sinklar (Valrav)

1. Hr. Sinklar drog over salten hav
Mod Norge hans kurs monne stande
Bag Guldbrands klipper han fandt sin grav
Der vanked så blodig en pande
Vel op før dag, vi kommer vel over den hede!

2. Og månen den lyste om natten blegt
De våger så sagtelig trille
Den havfrue op af bølgerne steg
Hun spåed Hr. Sinklar ilde

3. "Vend om, vend om, du skotske mand
Det gælder dit liv så fage
Kommer du til Norge, jeg siger for sand,
Du kommer ej levende tilbage"

4. Ved Romdals kyster han styrede mod land
Erklærede sig for fjende
Efter ham fulgte fjortenhundrede mand
Som alle havde ondt i sinde

5. De skændte og brændte hvor de kom frem
Alt folket så monne de krænke
Oldingens afmagt rørte dem ej
De spotted den grædende enke

6. Og barnet blev dræbt i moderens skød
Så mildeligt end det smilte
Men rygtet om den jammer og nød
Til kernen af landet ilte

7. Og de bønder fra Lå og Lesje og Lom
Med skarpe økser på nakke
I bredden bygd tilsammen de kom
Med skotten så ville de snakke

8. Og riflen den hænger ej mere på væg
Hist sigter gråhædede skytte
Og Nøkken opløfter sit våde skæg
Og venter med længsel sit bytte

9. Det første skud hr. Sinklar gjaldt
Han brølte og opgav sin ånde
Hver skotte råbte da øversten faldt:
"Gud fri os fra denne vånde"

10. Og "Fremad bønder, frem norske mænd!
Slå ned! Slå ned for fode!"
Da ønsked hver skotte sig hjem igen
De var ej lystig til mode

11. Med døde kroppe blev dalen bestrøet
De ravne fik nok at æde
Det ungdomsblod, som der udflød
De skotske piger begræde

Den virkelige begivenhed bag visen: slaget ved Kringen, Norge, i 1612. Gode Google-søgeord er fx 'Kringen 1612' eller 'Sinclair 1612'.

Herr Sinklar (Tyr)

Herr Sinklar drog over salten hav,
til Norge hans kurs monne stande;
blant Gudbrands klipper han fant sin grav,
der vanked så blodig en pande.
- Vel opp før dag, de kommer vel over den hede

Ved Romsdals kyster han styred i land,
erklærete sig for en fjende;
hannem fulgte efter fjortenhundrede mand
som alle havde vondt i sinde.
- Vel opp før dag, de kommer vel over den hede

De skændte og brændte, hvor de kom frem,
all folkeret monne de krænke,
oldingens avmagt rørte ei dem,
de spotted den grædende enke.
- Vel opp før dag, de kommer vel over den hede

Soldaten er ude på Kongens Tog,
Vi selv må Landet forsvare;
Forbandet være det niddingsdrog
Som nu sit Blod vil spare.
- Vel opp før dag, de kommer vel over den hede

De bønder af Våge, Lesje og Lom
med skarpe økser på nakke,
i Bredebøyg tilsammen kom
med skotten så ville de snakke.
- Vel opp før dag, de kommer vel over den hede

Tæt under lide der løber en Sti
som man monne Kringen kalde,
Lågen skynder sig der forbi,
i den skal fienden falde.
- Vel opp før dag, de kommer vel over den hede

Med døde kroppe blev Kringen strødd,
de ravner fikk nok at æde;
det ungdoms blod, som her udflød,
de skotske piger begræde.
- Vel opp før dag, de kommer vel over den hede

End kneiser en Støtte på samme Sted,
som Norges Uvenner monne true.
Ve hver en Nordmand, som ei bliver hed,
så tidt hans Øjne den skue.
- Vel opp før dag, de kommer vel over den hede

Tyrs version:
<https://www.youtube.com/watch?v=0I1geB7U5VI>

Gnys version:
<http://www.youtube.com/watch?v=UADf3mZGBj8>